Vraag 3

Hoe zijn de kosten van het ophalen en het verwerken en verbranden van afval opgebouwd? Betaalt Harderwijk mee, bijvoorbeeld via de GR, mee aan ruimhartiger kwijtscheldingsbeleid of minder efficiënte afvalscheiding in andere gemeenten?

Antwoord:

De totale afvalkosten bestaan uit het ophalen van restafval en grondstofstromen, het beheer van milieustraten en containers, de sortering, verwerking, recycling of verbranding van afval en voorlichting en afvalpreventieprojecten. Daarnaast nemen inzamel- en verwerkingskosten toe, vanwege landelijke maatregelen. De overheid stuurt actief op afvalreductie en recycling door middel van financiële prikkels, zoals de verbrandingsbelasting en de CO2-heffing. Deze prikkels zorgen ervoor dat de kosten voor afvalverbranding de komende jaren zullen stijgen. Daarbij komen ook de vrachtwagenheffing en zuiveringsslib belasting.

Harderwijk betaalt niet mee aan het kwijtscheldingsbeleid of minder efficiënte afvalscheiding van andere gemeenten. Kwijtschelding is een gemeentelijke beleidskeuze die uitsluitend via de eigen begroting van de betreffende gemeente wordt verwerkt en niet via Veluwe Milieu of Afvalsturing Friesland (Omrin). Daarnaast worden verwerkings- en verbrandingskosten per ton afgerekend op basis van de werkelijk door Harderwijk aangeleverde gewichten. Gemeenten die minder goed scheiden en meer restafval aanbieden, betalen die extra tonnages en bijbehorende verbrandingskosten dus volledig zelf.

De afvalstoffenheffing is een gemeentelijke belasting die huishoudens betalen voor het ophalen en verwerken van hun huishoudelijk afval. Gemeenten gebruiken de opbrengst van deze heffing om de lokale kosten van afvalinzameling en -verwerking te dekken. De wettelijke norm (artikel 229b van de Gemeentewet) bepaalt dat de geraamde baten (de verwachte inkomsten uit de heffing) niet hoger mogen zijn dan de geraamde lasten (de verwachte kosten). De heffing mag dus maximaal 100% kostendekkend zijn en middelen zullen binnen de gemeente blijven.